THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper. (Established 1841) Published Every Friday

Vol. 135 JAFFNA, FRIDAY, 28TH NOVEMBER, 1975. No. 47

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Constitutional Court rules on Church Bill

The Constitutional Court of three judges — Justice K. D. de Silva (Chairman), Justice Jaya Pathirana and Justice C. V. Udalagama has ruled that certain clauses in the Church of Sri Lanka (Consequential Provisions) Bill are inconsistent with the Constitution. Clauses 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10 and 12 of the Bill, according to the majority vote of the judges, are inconsistent with Section 18 (1) (d) and Section 18 (1) (f) of the Constitution.

Justice Jaya Pathirana, the dissentient member, has given his reasons for his dissent in the Official Report of the Proceedings which contains the judgement of the Court. The Church Bill was referred to the Constitutional Court under Section 54 (2) of the Constitution.

Mr. M. Thiruchelvam, Q. C. appeared for the Jaffna Diocese of the C. S. I.

[Vide our Editorial on page four on "*The Hour of Decision*".]

A colourful evening at Uduvil

A picturesque function in a picturesque setting that captured the imagination of all was the annual dinner of the Advanced Level Union of Uduvil Girls' College held on 12th November presided over by Miss Mathini Shanmugalingam, President of the Union. The dinner was lavish, the decor was delightful giving colour and form to the lovely Hall that Uduvil can be proud of for the next century and a half and the speeches spiced with wit and humour.

Dr. (Mrs.) R. Natkunam made pointed reference to the musical setting for the whole evening which was brought to Uduvil from the old country — the latest in musical creations.

Dr. R. Natkunam, the chief guest, spoke in a reminiscent vein proposing the toast of the college. He did a magician's trick in pulling out of his pocket an old Uduvil report of his performance, his face bearing with pride. He paid glowing tributes to Uduvil for the excellence of education imparted. Mrs. S. J. Somasundaram, Principal of the College replied, Miss Romina Mann in seconding the reply to the toast and Miss Vanaja Thanjaratnam in proposing the toast for the guests made the occasion reel with hilarity. Suresh Canagarajah of St. Johns' College responded with equal fervour.

TIMES THAT TRY OUR SOULS

By ALFORD CARLETON

(The former Executive Vice-President of the United Church Board for World Ministries — New York.)

Enough is being spoken and written these days to leave no doubt that we are in a time of crisis in the social, economic, political, moral and religious worlds. We lack the spiritual strength to give hope that the inter-locking problems of population, food, resources, energy, and ecology will be faced calmly and reasonably.

One sad aspect of the discussion is that religion is rarely recognized as an important factor in the resolution of these problems This is the more surprising when one looks at the long and worthy record of the church in facing down through the centuries, those times that try our souls.

Through a long series of crises the church developed several distinguishable patterns of survival and witness. The five listed here are not unrelated nor are they in chronological order.

There is the *doomsday response*, in theological terms called the apocalyptic view of events. According to the Gospel of Matthew, Jesus' very first preaching was "Repent, for the kingdom of heaven is at hand" (Mathew 4 : 17). Many "followers of the way" believed that the Day of the Lord (or simply "the end") would come before their death. The fear of hell and of judgement furnished the fires over which many a congregation was well-roasted, from the early church at least to Puritan times. Any contemplation of today's atomic stockpiles makes one wonder whether or not the Day of Doom may indeed come in our lifetime.

The *monastic response* began with the simple life of hermits in the deserts of the Near East and North Africa. Ascetic communities existed in New Testament times. In the Middle Ages, as civilization seemed falling apart with the dismemberment of the Roman Empire, strong orders of monks and of nuns arose in great numbers from the violence and sin of the world, monasteries became centers of learning, scholarship and philanthropy. Here survived the arts and sciences of the ancient world. Here hospitals, orphanages, colleges, universities, and centres for the care of the leper and other outcasts had their roots. As a way of adaptation to the troubled times in which we live it may be that more organized and structured equivalents of the early monastic communities will emerge.

The relationships between the church and war have been long and complex. Faith has blessed nearly all wars. But the religious war, the *crusader response*, has been the most bloody and divisive of all. The Crusades were a mixture of piety and plunder. The bloodiest massacre ever to occur in Jerusalem came at the hands of the Crusaders. Happily, the Christian world is rapidly becoming disillusioned as to the ability of military might to solve any problem.

The outreach of the monastic communities into the world was what we now call the *Social-action response*. In addition to the far-flung programmes of mission and service conducted by the churches themselves, there is great influence in society exercised by Christian people in their individual capacities in today's world crisis of population and food, the churches are taking very hopeful initiatives. In this particular situation it behooves U. S. citizens to remember that we have as great a monopoly in food supplies as the Organization of Petroleum Exporting countries has in the matter of oil.

Underlying all the other responses, which have tended to rise and fall with changing circumstances, there the continuous responsibility upon all Christians to be participants in the *salt - of - the earth response*. Paul lists the fruits of the spirt as "love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness, gentleness, self-control" (Galatians 5 : 22-23). It is by the quiet but persistent exercise of these qualities that the Christian bears fundamental witness. A response to a crisis will not come unless this life has been practised and fortified in normal times.

(Contd. on last page)

JAFFNA COLLEGE

CHRISTMAS VESPERS

CATHEDRAL CHURCH

VADDUKODDAI

Sunday, 7th December, 1975

6 p. m.

'LIGHT IN THE DARKNESS'

A CHRISTMAS CANTATA

ALL ARE CORDIALLY INVITED.

"JESUS CHRIST FREES AND UNITES"

A panel discussion on the above theme of the World Council of Churches 5th Assembly meeting currently at Nairobi, Kenya, will be held at the Ashram, Chunnakam **on Saturday, 6th Dec., 1975** from 8-30 a. m. to 11-30 a. m.

Papers will be presented by

REV. S. N. SUGUNANANTHAN — **The Theology of Liberation**

REV. K. T. MUTHIAH — **The Ethics of Liberation**

AND MR. LANKA NESIAH — **The Economics of Liberation**

All Christians and interested friends of the CISRS are cordially invited.

UDUVIL GIRLS' COLLEGE

A

Christmas Programme

Christmas Fantasy

●

A Play

"And a little child shall lead them."

●

Christmas Carols

on

Wednesday, 10th Dec., 1975

at

5-30 p. m.

Venue : **College Hall**

IN MEMORIAM

IN UNDYING AND SACRED MEMORY OF

THOMAS RAJADURAI

(Called Home on 8-8-75)

"Jesus Saviour Pilot me,
O'er life's tempestuous sea."

Affectionately remembered and sadly missed on his Birthday (November 29th) by his loving wife and daughter— (Thangaratnam and Rajie.)

Rajaveethy,
Atchuvely.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

“நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்”

மலர் 135] 28 — 11 — 1975 [இதழ் 47

வந்தவர் வருவார்? வந்துகொண்டிருக்கிறார்!!

கிறிஸ்தவ ஆண்டு ‘அத்வெந்து’ எனப்படும் வருகையின் ஞாயிறுடன் தொடங்குகிறது. கிறிஸ்மஸ் பெருநாளுக்கு முந்திய நான்கு ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் கொண்ட காலமே வருகையின் காலமாகும். இப் புதிய ஆண்டு இம் மாதம் முப்பதாம் நாள் தொடங்குகிறது

வருகையின் காலத்தின் செய்தி இவ்வுலகில் அன்று வந்த இயேசு பெருமான், இறுதியில் நியாயந் தீர்க்க வருவார் என்பது மட்டுமல்ல, அவன் இன்றும் வந்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதே.

அன்று கிறிஸ்துபெருமான் வருவார் என்று மக்கள் ஆவலுடன் காத்திருந்தனர். “அவர் தமக்குச் சொந்தமாயிருந்த இடத்திற்கே வந்தார்; அவருக்குச் சொந்தமாயிருந்தவர்களோ அவரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.” இறுதியில் கிறிஸ்து தீர்ப்பளிக்க வருவாரெனக் கிறிஸ்தவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆனால், இதற்காக விழிப்புடன் ஆயத்தமாயிருப்பதாகக் காணவில்லை.

அன்று வந்தவர் இன்றும் வந்துகொண்டேயிருக்கிறார். பாவிகளை மீட்க உலகத்திற்கு வந்த கிறிஸ்து பெருமான், இன்றும் நம்மைப் பீடித்துள்ள பாவப் பிடியிலிருந்து, நெருக்கடிகளிலிருந்து, துக்க துயரத்திலிருந்து மீட்க, விடுதலையளிக்க வந்துகொண்டேயிருக்கிறார். கடவுளால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மீட்பர் அவரே என்பதை உணர்ந்து, அவர் நம் இதயக்கதவைத் தட்டும் தொனிக்குச் செவிசாய்த்து, நமக்கு விடுதலையளிகக அவரை நம் உளத்தில் ஏற்றல் வேண்டும்.

“இறுதிக் காலம் இதுவே என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் தூக்கத்தைவிட்டு எழவேணடிய நேரம் வந்தாயிற்று, நாம் கிறஸ்துனனிடம் நம்பிக்கை கொண்டவர்களானபோது இருந்ததைவிட, மீட்பு இப்போது நமக்கு மிகவும் அண்மையில் இருக்கிறது. இரவு முடியப்போகிறது, பகல் நெருங்கி விட்டது; ஆகையால் இருளுக்குரிய செயலகளை அறவே களைந்து விட்டு, ஒளிக்குரிய படைக்கலங்களை அணிந்து கொள்வோமாக, பகலில் நடக்கிறவர்களைப்போலச் சீராக நடப்போமாக; களியாட்டம், குடி வெறி, ஒழுக்கக்கேடு, காம வெறி, சண்டை, பொறாமை ஆகியவற்றைத் தவிர்ப்போமாக. பாவமான ஊன் இயல்புக்கடுதத விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவது எப்படி என்னும் எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு, ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நீங்கள் பூண்டுகொள்ளுங்கள்.”

எழுதியவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்!

எங்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, பலர் எழுதத்தொடங்கியிருக்கின்றனர்- மிக்க மகிழ்ச்சி. தாரகையை எந்தெந்த வகையில் விருத்தி செய்யலாமெனப் பலர் தத்தம் எண்ணங்களை அறிவித்திருக்கின்றனர். இவர்கள் தாரகையில் காட்டும் கரிசனையைக் கண்டு நாம் பேருக்கம் அடைகிறோம் இவ்விதழ் தொடங்கி தாரகையில் சில மாற்றங்களைக் காண்பீர்கள. புதய எழுத்தாளரின் படைப்புக்களைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவோம். திருமறை அறிவை விருத்திசெய்யும் நோக்குடன் ‘திருமறைப் போட்டி’ தொடங்கபபடும். தாரகையை வாசிக்க ஆவலுடன் வாரநதோறும் எதர்பார்க்கினறோம்’ என எழுதிய எழுததாளர்களுக்கு எம் நனறி. உங்கள நணபர்களும் தாரகையை வாசிக்க ஊக்கபபடுத்துங்கள் எங்கள் பணி நிறைவுபெற செய்யுங்கள்.

செய்திகள்

வீடுகளை மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் பூட்டிவைக்க முடியாது.

வீடுகளைச் சொந்தமாக வைத்திருப்போர் எவ்வித காரணமுமின்றி இனிமேல் மூன்று மாதங்களுக்குமேல் தம் வீடுகளைப் பூட்டி வைக்க முடியாது. அவ்விதம் பூட்டி வைக்கப்படும் வீடுகள் யாவற்றையும் வாடகைச் சபை பொறுப்பேற்றுத் தேவையானவர்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கும். இதற்கான அதிகாரம் வாடகைச் சட்டத்தின் மூலம் மேறபடி சபைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பில் பல்கலைக் கழகம்

மட்டக்களப்பில் பல்கலைக் கழக வளாகம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கு நமது அரசு ஏற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்து வருவதாக அமைச்சர் திரு. பீட்டர் கெனமன் சமீபத்தில் மட்டக்களப்பில் பேசுகையில் அறிவித்தார்.

மாபெரும் கடல் மிருகம்!

ஸ்கொத்லாந்தின் ஏரியில் உயிர் வாழ்வதாகக் கருதப்படும் மாபெரும் விலங்குகளை ஆராய்ச்சியாளர் பலர் புகைப்படம் பிடித்துள்ளனர். இந்த மிருகங்களின் உடல் 12 அடி நீளமும் தலையும் கழுத்தும் எட்டு அடி நீளமும் கொண்டதாக உள்ளதெனக் கூறப்படுகிறது. இதனை இன்னும் ஆராய்ந்தறிய அகில உலக அறிவியலாளர்கள் அடுத்த மாதம் எடின்பேர்க் நகரில் கூடுவார்கள் என அறிகிறோம்.

எமது ஆன்ம ஆற்றல் பெரியது

“அணுக்குண்டின் ஆற்றலைவிட எம்மிடமுள்ள ஆன்ம ஆற்றல் வல்லமை வாய்ந்தது. இதனைத் திடப்படுத்துவதன் மூலம் நாம் சுதந்திர மனிதராக வாழமுடியும்” எனச் சாவகச்சேரி எம். பி. திரு. வி. என். நவரத்தினம் மட்டுவிலில் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில் கூறினார்.

கிறிஸ்தவர்களின் கடமை

திருமதி தேவி தருமகுலசிங்கம்

இயேசு பெருமான் நம்மை அழைத்தார், தம்மைப் பின்பற்றும்படி. அவர் அன்புக் கட்டளைக்குச் செவிசாய்ப்பதே நம் கடமை.

யோசுவா இஸ்ரவேல் மக்களை நோக்கி, “நானும் என் வீட்டாருமோ கர்த்தரையே சேவிப்போம்” என்ற உறுதிமொழியைக் கூறினார். மோசேக்குப் பின் இஸ்ரவேல் மக்களைக் கானானுக்கு வழிநடத்திய யோசுவா, தன் அனுபவத்தில் கடவுளின் வழி நடத்துதலைத் தெளிவாக அறிகிறான். அதன் விளைவாக ஒரு முடிவுக்கு வருகிறான். தானும் தன் வீட்டாரும் கடவுளையே சேவிப்பது என்பதே அவன் எடுத்த உறுதியான முடிபு. இதை அவன் துணிந்து கூறியதுடன், இதுவே தன் கடமை என்பதையும் உணர்கின்றான். கடவுளைப் பின்பற்றும் அடியாரின் தலையாய கடமை எத்தகையது என்பதையும் நமக்கு உணர்த்துகின்றான்.

இறை பணியை ஏற்றுக் கொண்ட பேதுருவும் யோவானும் எவ்விதம் தமக்குத் தரப்பட்ட பொறுப்பினைக் கட்டுப்பாட்டுடன் செயற்படுத்தினர் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அப். 4: 5-22 இல் நிகழ்ச்சியைக் காண்க. அவர்கள் தம் கடமையைச் செயற்படுத்திய போது, அதற்கு இடையூறாக வேதபாரகர், பரிசேயர், பிரதான ஆசாரியர் ஆகியோர் திட்டங்களைத் தீட்டினர். இயேசுவின் திருப்பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வந்த பேதுருவையும் யோவானையும், இயேசுவின் திருநாமத்தைப் போதிக்கவும், பேசவுங் கூடாது எனத் தடுத்தனர் இத்தடையை மீறி, பேதுருவும் யோவானும் திடமனத்துடன் கூறியது: “நாங்கள் கண்டவைகளையும் கேட்டவைகளையும் சொல்லாமல் இருக்க எங்களால் முடியாது” என்பதே இக்கூற்றின் மூலம் இப்பணியாளர் தம் பொறுப்புணர்ச்சியையும் திடசித்தத்தையுங் காட்டியதைக் காண்க.

இஸ்ரவேல் மக்களும் யோசுவாவும் கடவுளின் வழிநடத்துதலைத் தெளிவாகக் கண்டறிந்தனர். இதனால் அவர்கள், கடவுளைச் சேவிப்பதே தம் தலையாய கடமை என உணர்ந்தனர். கடவுளைச் சேவித்தல் என்பது, அவர் திருவுளச் சித்தத்தின்படி நடத்தலேயாகும்.

பேதுருவும், யோவானும் கடவுளின் வழி நடத்துதலைத் தம் வாழ்வில் கண்டு அனுபவித்தனர். ஆகவே, தாம் கண்டவைகளையும் கேட்டவைகளையும் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதே தம் கடமையென உணர்ந்தனர்.

மேற்கண்ட இரு நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் கடவுளின் வழி நடத்துதலைக் கவனித்தோம். கடவுள் நம்மை வழிநடத்துவது எதற்காக? அழியும் மக்களை மீட்பதற்கே. படைக்கும் கடவுள் மக்களைக் காத்து மீட்கும் பணியையும் செய்து வருகிறார் அவரின் உடன் பணியாட்கள் நாம். கடவுளின் மீட்புப் பணியில் பங்கு கொள்ளும்படியே நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். கடவுளின் மீட்பை நாம் பெற்று, அதனை மற்றவர்களுக்கு அறிவித்து, அவர்களையும் மீட்பின் அனுபவத்தைப் பெறும்படி செய்வதே நம் கடமை.

அன்று, நம் பெருமானின் அடியார் தாம் கண்டவைகளையும், கேட்டவைகளையும் சாட்சியாக அறிவித்தனர். இன்று நாம் அதே பணியைச் செய்ய, அவர்கள் அன்று அடைந்த அனுபவத்தை அடையவேண்டும். உயிரோடிருக்கும் இயேசுபெருமானை விசுவாசக் கண்களுடன் கண்டு, தூய ஆவியானவரின் வல்லமையைக் கொண்டு, இயேசுவின் அன்பை அறியாத மக்களுக்கு, நம் சொற்களாலும் செயலாலும் அந்த அன்பைக் காட்டி அவர்களை மீட்கும் திருப்பணியில் நம் பெருமானுடன் ஈடுபடுவோம் வாருங்கள்.

அருள் வாக்கு

“இறுதிக் காலம் இதுவே என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் தூக்கத்தை விட்டு எழவேண்டிய நேரம் வந்தாயிற்று. நாம் கிறிஸ்துவினிடம் நம்பிக்கை கொண்டவர்களானபோது இருந்ததைவிட மீட்பு இப்போது நமக்கு மிகவும் அண்மையில் இருக்கிறது.”

ரோமர். 13 : 11.

இயேசுவுக்குச் சொல்லுங்கள்

அருட்திரு. இ. திக்கிகஸ்

(முற்றோடர்)

நமது வேலைகளைப் பற்றி இயேசுவுக்குச் சொல்லுவோம். ஆண்டவரின் சீடர் அவ்வாறு செய்தார்கள். ‘அப்பொழுது அப்போஸ்தலர் இயேசுவினிடத்தில் கூடி வந்து, தாங்கள் செய்தவைகள், உபதேசித்தவைகள் யாவையும் அவருக்கு அறிவித்தார்கள்.’ (மாற். 6 : 30) ஆண்டவர் சீடர்களை அழைத்து, அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்த அவர்களுக்கு அதிகாரங்கொடுத்து, மனந்திரும்புதலைக் குறித்துப் பிரசங்கம் செய்ய அவர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் அவ்வாறே சென்று நல்ல வேலைகளைச் செய்து திரும்பி வந்து, தங்கள் அனுபவங்களை ஆண்டவருக்கு அறிவித்தார்கள். அது ஆண்டவருக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது. நம்முடைய வேலைகளில் நாம் காணும் நல்ல பலன்களைக் குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நல்ல அறிக்கைகளை எழுதுகிறோம். மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். நமது ஆண்டவராகிய இயேசுவுக்கு அவைகளைச் சொல்லுகிறோமா? அவைகளுக்காக அவரைப் புகழுகிறோமா? நமது வேலைகளில் பல பிரச்சினைகள், தோல்விகள் ஏற்படலாம். எல்லாவற்றையும் ஆண்டவருக்கு அறிவிப்போம். ‘நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுதல் மிகவும் பலனுள்ளதாயிருக்கிறது.’

நமது மீறுதல்களையும் பாவங்களையும் இயேசுவுக்குச் சொல்லுவோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் அவ்வாறே செய்ய வேண்டியது அவசியம். ‘நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால் பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்’ (1 யோ. 1:9). தாவீது அரசனைப்போல ‘நான் என் அக்கிரமத்தை மறைக்காமல், என் பாவத்தை உமக்கு அறிவித்தேன், என் மீறுதல்களைக் கர்த்தருக்கு அறிக்கையிடுவேன் என்றேன்’ என்று சொல்ல வேண்டும்.

‘திருமுகத் தொளிவற்று,
பெருவினைகளில் உற்றுச்
சீர்கெட்ட பாவி ஆனேன்;—
நான்
ஒருமுகமாய் உனதிடம் மனந்
திரும்பிட,
ஊக்கம் அருள், பரனே.

(தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம்)

அட்வெந்து அல்லது வருகையின் காலம்:

— S. ஜெயநேசன் —

இவ்வாண்டு நவம்பர் திங்கள் முப்பதாம் நாள் அட்வெந்து ஞாயிறு. திருச்சபையின் திருநாட்களில் அட்வெந்து என்னும் திருநாட்கள் முக்கியம் வாய்ந்தவை இது கிறிஸ்து பெருமானின் பிறப்பை மையமாகக் கொண்டதால், இந்த ஆயத்த நாட்கள் சிறப்பு நோக்கமுடையவை. கிறிஸ்துவின் பிறப்பு திருநாளுக்கு முன்வரும் நான்கு ஞாயிறுகளும், அட்வெந்து ஞாயிறுகள் என்றும், நான்கு வாரங்களும் 'அட்வெந்து காலம்' (Advent Season) என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

அட்வெந்து என்னும் இலத்தின் சொல்லுக்கு 'வருகை' என்பது பொருள். வருகையின் நான்கு ஞாயிறுகாலம் ஆண்டவரின் நான்கு வகை வருகைகளைக் குறிக்கின்றன முதலாவது: ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வரலாற்றில் வந்த தாழ்வான வருகை: இரண்டாவது; உயிருள்ளோருக்கும், மரித்தோருக்கும் நியாயத் தீர்ப்பளிக்க வானத்தில் வரப்போகும் வல்லமையான வருகை: மூன்றாவது: திருத்தொண்டர்களின் திருப்பணியின் கிருபையின் சாதனங்கள் மூலம் திருச்சபையில் வரும் மாண்பு மிகும் வருகை: நான்காவது: தினந்தோறும் வாழ்க்கையில் வந்துகொண்டிருக்கும் கிருபை நிறைந்த வருகை என்பவையாகும்.

வருகையின் நான்கு வாரங்களும் கிறிஸ்து பிறப்புத் திருநாளுக்கு ஆயத்தகாலமாய் அமைந்துள்ளன. இந்தக் காலத்தில் திருச்சபை மக்கள் 'கிறிஸ்மஸ் பாடல்கள்' பலவற்றைத் தங்கள் ஆலயத்திலும், பொது இடங்களிலும் பாடி மகிழ்கின்றனர். திருப்பணிமுறை நிறங்களை உபயோகிக்கின்ற சபைகள், இக்காலத்தில் ஊதா நிறத்தை உபயோகிக்கின்றன. இந்நிறம் பாவத்துக்கான மனம்வருந்துதலைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. நம்மிடத்தில் வருகின்ற ஆண்டவரைச் சந்திப்பதற்கு நாம் தகுதியற்றவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது ஆண்டவரின் பிறப்பின் மகிழ்ச்சியைப்பெற நாம் மனம் திரும்பி கடவுளின் மன்னிப்பைப் பெறுவது இன்றியமையாதது என்பதையும் காட்டுகிறது ஊதா அரசனுக்குரிய நிறமாகவும் கருதப்படுவதால், அரசராகவும் மக்கட்குத் தீர்ப்பளிப்பவராகவும் ஆண்டவர் வரப் போவதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகைக்கும் அவரின் இரண்டாம் வருகைக்கும் இடையே உள்ள காலத்தில் வாழ்கின்ற நாம், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் வரலாற்றில் வந்த கிறிஸ்துவை நம்ப வேண்டும். முதலாம் வருகையை நம்பாதவர் இரண்டாம் வருகையை நம்பி, அதற்காகக் காத்திருக்க முடியாது. முதலாம் வருகையை நம்பி—ஊன்றித்தியானிக்கும் இக்காலத்தில், நம்மை ஆயத்தப்படுத்தும் வேதவசனங்கள் வாசிக்கப்பட்டுத் தியானிக்கப்படுகின்றன. நான்கு வாரங்கள் காத்திருந்து ஆயத்தப் படுத்தப்பட்டபிற்பாடு, காத்திருப்பின் உச்சநிலையாய் கிறிஸ்து பிறப்பின் பண்டிகை வருகிறது. இவ்விழா ஆண்டுதோறும் மனமகிழ்ச்சியோடு-அதிக பொருள் செலவழித்துப் புத்தாடைகள் உடுத்தி சுற்றம் சூழக் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஆண்டவர் முக்காலத்துக்குமுரியவர். வந்தவரை நினைத்துப் "பெத்தலையில் பிறந்தவரைப் போற்றித் துதிமனமே" எனப் பாடுகிறோம். வரப்போகிறவரை நோக்கி "வரவேணும் எனதரசே, மனுவேல் இஸ்ரேல் சிரசே" எனப் பாடுகிறோம் மேசியாவுக்கு 'வருகிறவர்' எனவும் ஒரு நாமமும் உண்டு (லூக் 7 ; 19) ஆயத்த நாட்களிலும், கொண்டாட்ட நாட்களிலும் நம்முடைய வாழ்வில் வருகிறவர். நம்முடைய தனி வாழ்க்கையில் நம்மைச் சந்திக்கின்றவர். நமது சமாதானத்தில் ஏன் கலகத்தில் நம்மிடம் வருகிறவர் நம்சமய—சமுதாய வாழ்வுகளில் நம்மைச் சந்திக்கிறவர். நம் அலுவலகங்களிலும், இல்லங்களிலும் நம்முடன் பேசுவதற்கு அவரே நம்மை முந்தித்தேடி வருகிறார். இணையற்ற பல இன்பங்களைத் தருகிறார் என்பதை இவ்விழா நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறது

கிறிஸ்து பிறப்பின் பண்டிகையன்று கோவில் முழுவதிலும் ஒளி விளக்குகள் பலவற்றைக் காணுகிறோம். சிறுபிள்ளைகள் மெழுகு வர்த்தியைப் பிடித்துப் பாடுகின்றனர். ஒளிகள் பலவற்றை ஏற்றுவதினால் மெய்யான ஒளியாகிய இயேசுவுக்குச் சாட்சிகளாக வாழ்ந்து அவர் இலவசமாகத் தருகின்ற நித்தியமான மெய் வாழ்வைப் பெற்றுக் கொள்வோமாக.

நிதி உதவி!

அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவ 500 கோடி டாலர்களை ஒதுக்குவதற்கு எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்யும் பதின்மூன்று நாடுகள் முன்வந்துளது பாராட்டுவதற்குரியதாகும்.

அடுத்த ஆண்டு முதல் ஐந்து வருடங்களுக்கு இந்த நிதி உதவி கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கும். வட்டியில்லாமல் நீண்டகால அடிப்படையில் இந்த நாடுகள் கடனுதவி வழங்கும் எனத் தெரிகிறது.

மரணம்

திரு. ஞானமுத்து சாமுவேல் சதாசிவம்

ஏழாலை தெற்கு திருச்சபையைச் சேர்ந்த திரு ஞானமுத்து சாமுவேல் சதாசிவம் அவர்கள் 23-11-75 ஞாயிற்றுக்கிழமை தமது 73-ம் வயதில் மறுமைக்குள் பிரவேசித்தார். இவர் பல வருடங்களாக மலேசியாவில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இளைப்பாறிய பின்னர் தனது தாய்நாட்டிற்கு வந்து சபையில் விசேஷ தொண்டாற்றினார். சபைக்கு ஓர் ஊன்று கோலாக இருந்தார். இவரின் மறைவு சபைக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும்; இறுதிச்சடங்குகள் இவரது இல்லத்தில் அருள் திரு. S. T. ஆசீர்வாதம் அவர்களால் நடத்தப்பட்டது. சபை ஊழியன் திரு. J. C. கனகரத்தினம் அருள்திரு. D. R. அம்பலவாணர் அவர்கள் உதவிபுரிந்தனர். அருள்திரு. N. கதிரவேலு அவர்கள் இரங்கலுரையாற்றினார். சேமக்காலையில் சபை ஊழியனுடைய உதவியோடு அருள்திரு. S. T. ஆசீர்வாதம் அவர்களால் அடக்க ஆராதனை நடத்தப்பட்டு நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. இவரது பிரிவால் துயருறும் மனைவி, பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், மருமக்கள், சகோதரர், இனசுற்றத்தார் யாவருக்கும் எமது அகங்கனிந்த அநுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ஞானஸ்நானம்

(வண. எம். ஏ. இரத்தினராஜா, B. A., B. D.)

(முற்றொடர்)

முழுக்கு ஞானஸ்நானத்தில் "ஒருவன் உண்மையாகவே பாவத்துக்கு மரித்து, மறுபடி ஜீவனுக்குப் பிழைத்திருக்கிறான்" என்ற கருத்தை பவுல் கொலோசேயர் நிருபத்தில் கூறுவதாகச் சிலர் வாதாடுகின்றனர். (கொலோ: 2 : 12) இங்கு "அடக்கம் செய்யப்படுதல்" என்ற சொல், நீருள் அமிழ்த்தப் படுவதையே குறிக்கும் என்பது இவர்கள் கூற்று. ஆகவே, நீருள் அமிழ்த்தப்படும் போது மாத்திரமே ஒருவன் பாவத்துக்கு மரித்து அடக்கம் செய்யப்படுகிறான் என இவர்கள் வாதாடுவதைக் காணலாம். ஆனால். இவ்வசனத்தில் அமிழ்த்தப்படும் சடங்கே பாவத்தைக் கழுவும் அல்லது போக்கும் சடங்கு என, ஞாஸ்நானத்தை ஒரு கருவியாக இவர்கள் உபயோகிக்க முயல்வதை நாம் காணகிறோம். ஆனால் பவுலுடைய கருத்து இதுவல்ல. பாவ இயல்புடைய சரீரத்தைக் களைவதற்கு மாம்சவிருத்த சேதனம் எவ்வித அடையாளமாக அமைந்ததோ, அவ்வாறே ஞானஸ்நானமும் ஒரு புது ஜீவியத்துக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது என்பதே பவுலுடைய கூற்று. இதையே பாவத்துக்கு "அடக்கம் பண்ணப்பட்டு ஜீவனுக்கு உயிர்த்தெழுதல்" என்று உருவக முறையாக (figurative) அவர் வர்ணிக்கிறார். இவ்வுருவக முறையில் ஞானஸ்நானம் ஓர் அடையாளமாகவே கூறப்படுகிறதன்றி, உண்மையாகவே அடக்கத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் கொடுக்கும் கருவியாக உபயோகிக்கப் படவில்லை.

முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பாவத்துக்குரிய அடக்கத்தையும் புது ஜீவனுக்குரிய உயிர்த்தெழுதலையும் கொடுக்கும் ஒரு கருவியாகுமாயின், அவ்வாறு முழுக்கைப் பெற்ற ஒவ்வொருவர் வாழ்கையிலும், பாவம் அடக்கம் செய்யப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் சிந்தைக்குரிய புதுஜீவியம் காணப்படவேண்டியது அவசியமாகிறது. அவ்வாறு காணப்படாவிடில், முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பெற்றும் இன்னமும் அவர்கள் பாவத்துககு அடக்கம பண்ணப்படவில்லை, புது வாழ்க்கையைப் பெறவுமில்லை என்பது வெளியாகிறது' அவ்வாறாயின் அவர்கள் பெற்ற முழுக்கு ஞானஸ்நானம் கருவியாக எதையுமே அவர்களுக்குச் செய்யவில்லை என்பதும் உண்மையாகிறது. முழுக்கு ஞானஸ்நானம் தங்கள் பாவத்தை அழித்து ஒரு புது வாழ்க்கையைத் தந்திருக்கிறது எனக் கூறுவோருக்கு, அவர்களது நாளாந்த வாழ்க்கையே அவர்கள் கூற்றுக்குச் சாட்சியாக அமைய வேண்டியதவசியம். நாமறிந்த அநேகர் வாழ்க்கையிலே இது பொய்ப்பிக்கப் பட்டிருப்பதை நாம் காணகிறோம். அவர்கள் பெற்ற முழுக்குக்கும் அவர்கள் நடத்தும் வாழ்க்கைக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருக்க நாம் காணவில்லை முழுக்கு அளித்த புது வாழ்க்கை அங்கு காணப்படவில்லை. இதுவொன்றே முழுக்கு ஞானஸ்நானம் ஒரு கருவி அல்ல என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

(தொடரும்)

இயேசுவுக்குச் சொல்லுங்கள்

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

துரிச்சையினால் என் அசுத்தம்
நிறைந்து நல் சோபிதம் தான்
இழந்தேன் — பேய்ப்
பரீட்சையினாலும் மயக்கம்
அடையும் இப்பாவிக்கிரங்
கையனே'

'மகனே உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன' என்று ஆண்டவர் சொல்லுவதை அப்பொழுது கேட்போம்.

நாம் இயேசுவுக்கு நன்றி சொல்லுவோமாக. ஆண்டவரிடத்தில் நாம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொணட நன்மைகளுக்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்த அவர் விரும்புகிறார். எண்ணுக் கடங்காத எத்தனையோ நன்மைகளை நாம் அவரிடத்திலிருந்து பெற்றிருக்கிறோமல்லவா? பவுல் தம் கடிதங்களில், அடிக்கடி அவர் அடைந்த கிருபைகளை நினைத்துத தோததிரம் செலுத்துகிறார். 'என் தேவனைத் தோத்திரிக்கிறேன்', 'ஜெயங்கொடுக்கிற தேவனுக்குத் தோத்திரம' என்றெல்லாம் தோத்திரிக்கிறார். பத்துக் குஷ்டரோகிகளில ஒருவன் சுகமடைந்து திரும்பி வந்து அவருக்கு நன்றி செலுததின போது அது ஆண்டவருக்கு மகிழ்ச்சியளித்தது. நாமும அவ்வாறே செய்வோமாக.

முடிவாக, 'நாம் ஒன்றுக்கும் கவலைபபடாமல் எல்லாவறறையுங் குறித்து நம்முடைய விண்ணப்பங்களை தோததிரத்தோடே கூடிய ஜெபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று' பவுல் கூறுகிறார். ஏனெனில, 'நமமுடைய பலவீனங்களைக் குறித்துப் பரிதபிக்கக் கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல் எல்லா விதத்திலும் நம்மைப் போல் சோதிக்கப்பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில சகாயஞ் செய்யுங்கிருபையை அடையவும், தைரியமாய் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக் கடவோம்.' இதுவே நமது ஜெபத்தின் இரகசியம்.

'இயேசுவுக்குச் சொல்லுங்கள்'

(முற்றும்)

வருகையின் முதலாம் ஞாயிறு
ஆண்டவரின் வருகை

நாள்தோறும் வாசிக்கப்படவேண்டிய திருமறைப் பாடங்கள் :

தி.	ஏசா. 40 : 1 — 5	—	ஆண்டவருடைய வழி.
செ.	சங். 96.	—	கர்த்தருக்குப் புதுப்பாட்டைப் பாடுங்கள்.
பு.	ரோ. 13 : 11 - 14	—	விழிப்பதற்கான காலம் வந்தாயிற்று.
வி.	யோ. 3 : 16 — 21	—	இருளும் ஒளியும்.
வெ.	ஏசா. 26 : 1 — 9	—	பலமான நகரம்.
ச.	யோ. 3 : 1 — 15	—	புதுப்பிறப்பு.

The Morning Star

28th November, 1975

The Hour of Decision

We cannot, of course, be expected to like the verdict of the Constitutional Court on the Bill that was to have been moved in Parliament in conneciion with the Ceylon Church Union Scheme. Therefore, nor may be expected to appreciate the reasons for which the verdict was given, however sound they may be. All of us must face the fact, the verdict has dealt a serious blow to the Ceylon Church Union Movement.

There will be many who will say that we simply got what we asked for; that we should never have dabbled with the idea of getting legislative or legal approval for the Scheme and that we would have simply gone ahead with Union as the churches of India, both South and North, have done.

There is much to be said for this point of view; for the path that winds through Legislative Assemblies and Courts of Law are beset with many pitfalls. But it so happens that there are some who always wish to be fortified by an Act of Parliament, before they summon enough courage for any action. And the Legal Questions Committee of our Negotiators bowed to their wish. It must, however, be said for this Committee of competent and earnest gentlemen that when they decided to draft a Bill for Parliament, there was no Constitutional Court.

The legislative and legal system in those days was different. A Private member's Bill in Parliament simply meant getting some well meaning person to move it and an Assembly almost on the verge of a "no quorum" situation passing it without question or debate. Now the system has changed. If a Private Member's Bill is to be moved, any member of the public may lodge objections and the Attorney General has to give his opinion and a Constitutional Court of three judges has to pronounce on the issues raised. From this, there is no appeal.

Those who wanted Parliamentary action then had not banked on this change, which was to come later. So though we might have gone ahead without getting caught in the present entanglement, we cannot blame over much those who imagined that the matter would be quite simple.

In the meantime, whatever be our attitude to the verdict of the Constitutional Court, it stands. But what exactly is that verdict? It is a verdict on a Bill, which was to have been moved in Parliament. It is not a pronouncement on the merits of the Church Union Movement. That is a verdict which the Court was not entitled to pronounce. Such a pronouncement should be made elsewhere and all great Christian minds of modern times have agreed that the matter has been decided for us by the Bible. Church Unity is a Biblical imperative and there is no alternative to our obedience to it. It is a realisation of this that has given rise to many Church Union Movements throughout the world.

The verdict of the Court has certainly created a crisis; but a crisis is not a catastrophe. A serious blow is not a mortal blow. One defeat in a battle need not decide the issue of a war.

It is now for the leaders of the Christian denominations in Ceylon to decide to meet the crisis. And the manner in which they meet it, will be a test not merely of their courage, their determination, their sincerity and their commitment to the cause of Union. The Negotiating Committee has overcome many difficulties in the past. In fact, it took more than thirty years to reach the present stage, because of the repeated hurdles that had to be cleared. Why should this hurdle be considered an insuperable one which cannot be overcome?

Fortunately, the Court itself has given us a cue for a way out of the impasse. It has asked in effect, "How can you set up a Trust for a Church which does not exist?" That means that the Court would have thought twice before setting aside the Bill, if the new Church already existed. The leaders in Ceylon resorted to an unusual course when they sought legislative sanction for their new Church they were about to set up. Let them now follow the usual practice of setting up their Church and think of legal consequences later. We do not read of Paul and Barnabas seeking permission of the Roman Magistrates before planting churches in the Roman Empire. At the turn of the last century Lord Wellesley gave immediate orders for William Carey to quit India, but Carey continued to work there for more than thirty years after that with the subsequent blessing of Wellesley himself; and the Church in India has grown during the last 175 years.

May we hope that this will be the attitude of most members of the Inaugural Committee, when it meets this week? We trust they will not succumb to the temptation of resorting to Parliamentary action again by wanting to introduce another Bill to repeal the existing Ordinance in regard to the Anglican Church, because the History of the Colombo Diocese clearly says that the Ordinance of 1930 cleared the way for its perfect freedom (and allowed all Anglican Dioceses both in South India and North India to go into Union Schemes).

The crisis that has arisen now is greater than anything faced earlier; the greater, therefore, is the challenge we are facing.

Now God be thanked who has matched
us with this hour;

sang Rupert Brooke. The greater the crisis the greater the call on our courage, and our faith in the cause we have undertaken. Many of those who toiled patiently for 35 years on the present Scheme have passed from the scene, if they have not passed from the world. Let not the Scheme they produced with so much devotion become a piece of waste paper thrown by the wayside and become a testimony against the present generation. This is the hour of decision for our leaders. Will they be found wanting?

WCC and its General Budget

Drastic and immediate cuts have been taken to balance the 1976 General Budget by the WCC Executive Committee which met immediately before the assembly. The WCC's total financial transactions are spread over seven budgets. The General Budget financed with basic support from the central treasuries of the 271 Member Churches was to have been Sfr 8,200,000 in 1976, but forseeable income was only Sfr 5,600,000. The increased rate of inflation and the decline in the value of currencies in terms of Swiss Francs have been the cause of the WCC financial set back, though Member Churches have increased their contributions since 1968.

Among the 'cuts' being considered are (a) finding alternative ways of financing the Ecumenical Institute at Bossey by June 1976, (b) terminating contributions to the cost of the WCC New York Office and (c) reducing the number of post-assembly meetings.

CCA Staff to have a broader base

We learn that according to the policy of the Christian Conference of Asia, there should not be more than one staff member from any Asian Nation on its Executive. Among the countries not at present included in the CCA Staff is Sri Lanka. The portfolio of Secretary for Education and Ministry which belongs to the Life and Action Programme Unit will be filled by any applicant from countries not represented on the present CCA Staff. Bio-data should be addressed to the General Secretary, Singapore.

IN BRIEF......

- The most Rev. Dr. Lakdasa de Mel, Metropolitan Emeritus celebrated the 30th anniversary of his consecration to the Episcopate recently. The Holy Eucharist was celebrated on November 8, at the Cathedral Church of Christ, the Living Saviour.
- Mrs. Phoebe Jayawickrema, Secretary and later Vice-President of the Methodist Women's Fellowship has been elected Vice-President of the Methodist Conference. She is the first woman to hold this office.
- 123,484 candidates from 4657 schools will sit the N. C. G. E. Examination to be held for the first time in December this year. Of these, girls outnumber the boys by 3162. 20,663 will appear in the Tamil medium.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY
OF
Samuel Kanagaratnam Rasiah
Called to Rest on 25-11-1959

Affectionately remembered
by his loved ones.

Tellippallai.

IN MEMORIAM

IN EVERGREEN MEMORY OF
OUR DEAR BROTHER
THOMAS RAJADURAI
(Went Home on 8-8-75)

He is before the Throne of God,
serving Him
Day and Night in His Temple.

Lovingly remembered and
badly missed on his Birthday
(November 29th)
by his brothers, sisters
and their families.

Colombo & Jaffna.

Times that try our souls

(Contd. from first page)

The terms in which we speak of conversion, salvation, service, can be used in contexts that are either postive or negative, according to our own verbal usages and those of the hearer. These responses can be mere piety, "pie in the sky", unless motivated by outreaching love and faith. That one must lose one's soul to gain it is familiar gospel teaching. A church that adopts any policy whatever to save its own soul of properties or ecclesiastical privileges is under the same condemnation.

Samson, shorn of his hair, "did not know that the Lord had left him" (Judges 16:20). Jesus wept over Jerusalem, on his entry into the holy city on Palm Sunday, "because they did not recognize God's moment when it came", (Luke 19:44, N. E. B.) May the church in this our day not fall under like condemnation.

By Courtesy — A. D. 1975 Sept. Issue, United Church of Christ Edition.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India by Mr. Philip Matthews residing at 19, Lady of Miracles East Road, Jaffna, and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna, at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna, on Friday, 28th November, 1975.